

Γράμμα του Προέδρου της ΕΚΕ

Ηχωκαρδιογραφία ... Συνέχεια

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ

2η Καρδιολογική Κλινική Πανεπιστημίου Αθηνών, Νοσοκομείο «Αττικόν», Αθήνα

Mετά τη δημοσίευση του άρθρου «Ηχωκαρδιογραφία-Ηχώκαρδιογραφία ή Ηχοκαρδιογραφία» στο τεύχος 6, τόμος 48 της Ελληνικής Καρδιολογικής Επιθεώρησης και μετά από δικαιολογημένα ή αδικαιολόγητα σχόλια συναδέλφων εκρίθη σκόπιμο να αναζητηθεί γραμματολογικά η γνώμη ενός από τους πλέον εγκρίτους Καθηγητές επί του θέματος, του Καθηγητού κ. Γεωργίου Μπαμπινιώτη, του οποίου και παραθέτω το κείμενο αυτολεξεί:

«Προκειμένου να επιτευχθεί η εξαιρετικά χρήσιμη, ιδίως για επιστημονικούς όρους, διάκριση των συνθέτων από τη λέξη ήχος (ο) και από τη λέξη ηχώ (η), ηχούς σε σχέση με το σύνθετο ηχοκαρδιογραφία/ηχωκαρδιογραφία, μπορούμε να υιοθετήσουμε την εξής αντιμετώπιση: Μπορούμε να σχηματίσουμε αφενός μεν σύνθετα με α' συνθετικό ηχο- από τη λέξη ήχος (τέτοια σύνθετα υπάρχουν ήδη: ηχομόνωση, ηχοληψία, ηχογράφηση, ηχορρύπανση κ.ά.), αφετέρου δε σύνθετα με α' συνθετικό ηχω- από τη λέξη ηχώ. Δηλαδή μπορούμε να γράφουμε ηχω-καρδιογραφία με -ω-, που θα παραπέμπει ετυμολογικά και σημασιολογικά στη λέξη ηχώ, εφόσον η ηχωκαρδιογραφία «αποδίδει την έννοια τής ηχούς, δηλ. τής ανακλάσεως», και να διατηρήσουμε άλλα σύνθετα γραμμένα με -ο- (π.χ. ηχολαλία) που θα παραπέμπουν σημασιολογικά και ετυμολογικά στη λέξη ήχος. Ας σημειωθεί ότι το -ο- στα σύνθετα ηχοληψία, ηχομόνωση, ηχορρύπανση, ηχόχρωμα, ηχομε-

τρία, ηχοπέτασμα κ.ά. είναι το γνωστό στη γραμματική συνδετικό φωνήν ο που χρησιμοποιείται ευρύτερα σε σύνθετα τής Ελληνικής για να συνδέσει το α' με το β' συνθετικό: π.χ. καρδι-ο-γράφημα, αιματο-κρίτης, σπινθηρο-ο-γράφημα, τομο-ο-γράφος κ.ά. Διά τού τρόπου αυτού διαφοροποιούνται στον γραπτό λόγο δύο διαφορετικών κατηγοριών σύνθετα, τα σύνθετα τής λέξης ήχος (ηχομόνωση) και τα σύνθετα τής λέξης ηχώ (ηχωκαρδιογραφία), πράγμα που επιβάλλεται στον βαθμό που ο γραπτός λόγος οφείλει ν' αποδίδει γλωσσικές πληροφορίες που ενδιαφέρουν τον χρήστη (σημασία, ετυμολογική προέλευση κ.λπ.). Έτσι, επιτυγχάνεται το ζητούμενο πάντα στον γραπτό λόγο, ιδίως στα σύνθετα, η λεγόμενη ετυμολογική διαφάνεια. Μακάρι μάλιστα να είχε επικρατήσει αντίστοιχη πρόταση του γράφοντος για τη δημιουργία διαφοροποιημένων ορθογραφικά συνθέτων με α' συνθετικό τα ευρο- και ευρω- που θα διέκρινε «το νόμισμα» από την «Ευρώπη»: ευροδολάριο, αλλά ευρω-συνθήκη, ευρο-πολιτική (πολιτική για το ενιαίο νόμισμα) αλλά ευρω-πολιτική (πολιτική για την Ευρώπη), ευρο-σκεπτικισμός (σκεπτικισμός για το ενιαίο νόμισμα) αλλά ευρω-σκεπτικισμός (σκεπτικισμός για την Ευρώπη).»

Άρα η γραφή τού όρου ηχωκαρδιογραφία με -ω- είναι γλωσσολογικά αποδεκτή και επικοινωνιακά επιβεβλημένη.»

Γ. Μπαμπινιώτης